

Wrocław, dnia 29 czerwca 2015 r.

Sygn. akt OSD 15/15

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych

z dnia 29 czerwca 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka – Dziewurska
Sędzia spraw.: r. pr. Tomasz Fox
r.pr. Robert Staszewski

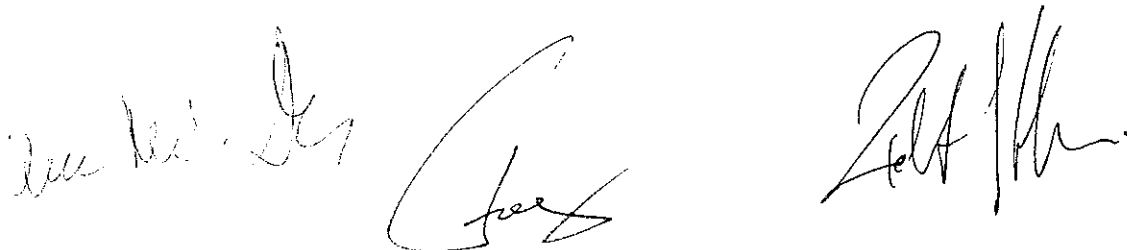
Protokolant: apl. radc. Maciej Kuliński

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

w sprawie zażalenia skarżących radcy prawnego [REDAKTED] radcy prawnego [REDAKTED]
[REDAKTED] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z
dnia 3 kwietnia 2015 r. (RD 37/14) w sprawie radcy prawnego [REDAKTED]

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] o umorzeniu dochodzenia z dnia 3 kwietnia 2015 r. (RD 37/14);
- II. kosztami postępowania w kwocie 1897,30 zł (*tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt siedem 30/100 złotych*) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED].

Uzasadnienie

Ustalenia faktyczne

W dniu 16 lipca 2013 r. do siedziby Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] wpłynęło zawiadomienie radców prawnych [REDAKTOWANO] z Kancelarii Radców [REDAKTOWANO] - dotyczące ewentualnego dopuszczenia się przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] z Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANO] nietetycznych działań mogących wyczerpywać znamiona przewinień dyscyplinarnych opisanych w art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W uzasadnieniu zawiadomienia skarżący – radcowie prawni [REDAKTOWANO] podnieśli, iż w styczniu 2013 r. do prowadzonej przez nich kancelarii zgłosił się [REDAKTOWANO] prowadzący [REDAKTOWANO] który na podstawie umowy zlecenia zlecił obsługę prawną radcy prawnemu [REDAKTOWANO]. Następnie w czerwcu 2013 r. strony w drodze aneksu dokonały zmiany zapisów w/w umowy zlecenia co do sposobu rozliczenia.

Ponadto w dniu 7 stycznia 2013 r. pan [REDAKTOWANO] dzielił pełnomocnictwa radcom prawnym [REDAKTOWANO] do działania w jego imieniu: tj.: występowania, reprezentowania i składania oświadczeń woli przed wszystkimi podmiotami, sądami, komornikami, organami administracji publicznej. Pełnomocnik został upoważniony na podstawie pełnomocnictwa z dnia 7 stycznia 2013 r. - do reprezentowania oraz składania oświadczeń woli i dokonywania czynności faktycznych w imieniu i na rzecz mocodawcy bez ograniczenia. Pełnomocnictwo to upoważniało do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Dowód: 1) Zawiadomienie pokrzywdzonych z dnia 11.07.2013 r., (k. 1-7);
2) Pełnomocnictwo procesowe z dnia 7.01.2013 r., (k. 8).

Radcowie prawni [REDAKTOWANO] z Kancelarii Radców Prawnych [REDAKTOWANO] na podstawie pełnomocnictwa z dnia 7 stycznia 2013 r. podjęli działania w toku których m.in. kierowaną korespondencję do firmy [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO] w związku z realizowaną przez [REDAKTOWANO] w postępowaniu przetargowym inwestycją. Ponadto zgodnie z ustaleniami z mocodawcą część korespondencji kierowano do innych adresatów.

Skarżący twierdzą, iż w toku realizacji zawartej w styczniu 2013 r. umowy [REDAKTOWANO] wielokrotnie sugerował, że gdyby oddał sprawę innemu pełnomocnikowi z pewnością uzyskałby znacznie szybciej nakaz zapłaty i zwrot kosztów w/w sporze z [REDAKTOWANO]. W toku dalszych spotkań ze zleceniobiorcą [REDAKTOWANO] powoływał się na swoje rozmowy z konkretnym radcą prawnym [REDAKTOWANO] które miały mieć miejsce w kwietniu i maju 2013 r., w toku których [REDAKTOWANO] informował r.pr. [REDAKTOWANO] o postępowaniu prowadzonym w jego imieniu przez Kancelarię Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z siedzibą [REDAKTOWANO].

W dniu 1 lipca 2013 r. [REDAKTOWANO] złożył w Kancelarii Radców Prawnych [REDAKTOWANO] oświadczenie o wypowiedzeniu udzielonego pełnomocnictwa, domagając się wydania całej dokumentacji. Następnie w dniu 2 lipca 2013 r. w Kancelarii Radców Prawnych [REDAKTOWANO] zgłosili się pracownicy z Kancelarii Prawnej r.pr. [REDAKTOWANO] celem odbioru dokumentacji spraw [REDAKTOWANO] składając pismo z dnia 2.07.2013 r.

radcy prawnego [REDAKTOWANE] wraz z udzielonymi mu pełnomocnictwami i upoważnieniem do odbioru dokumentacji.

Zawiadamiający zarzucają r.pr. [REDAKTOWANE] iż przyjął zlecenie i pełnomocnictwa do prowadzenia spraw od [REDAKTOWANE] w chwili, kiedy pełnomocnictwa udzielone przez pana [REDAKTOWANE] – radcom prawnym [REDAKTOWANE] pozostawało w mocy, bowiem dotychczasowe pełnomocnictwo zostało wypowiedziane dwa dni później. Ponadto Zawiadamiając twierdzą, iż r. pr. [REDAKTOWANE] nie wypowiedziano stosunku pełnomocnictwa – wypowiedzeniem z dnia 30.06.2013 r., które dotyczyło jedynie r.pr. [REDAKTOWANE] – zatem pozostaje nadal pełnomocnikiem pana [REDAKTOWANE]

- Dowód: 3) pełnomocnictwa procesowe z dnia 28.06.2012 r., (k. 10-11);
4) wypowiedzenie z dnia 30.06.2013 r., (k. 12);
5) pismo z dnia 2.07.2013 r wraz z załącznikiem, (k. 13-14) ;

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt: RD. 86/13 wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w toku postępowania przesłuchał w dniu 4 grudnia 2013 r. [REDAKTOWANE] prowadzącego [REDAKTOWANE]

- Dowód: 6) Postanowienie o wszczęciu dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 5.11.2013 r., (k. 20-21);
7) Protokół przesłuchania świadka [REDAKTOWANE] z dnia 4.12.2013 r., k. 29-30;

Następnie w dniu 5 grudnia 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] na podstawie art. 17 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: RD 86/13.

- Dowód: 8) Postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r. (Rz.D.86/13) Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] (k. 31-38);

Na postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r. (R.D.86/13) Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w omawianej sprawie wnieśli zażalenia : w dniu 27 grudnia 2013 r. radca prawny [REDAKTOWANE] a następnie (po doręczeniu odpisu postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r.) w dniu 7 stycznia 2014 r. radca prawny [REDAKTOWANE] – wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [REDAKTOWANE] sprawy do ponownego rozpoznania.

- Dowód: 9) zażalenie radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 19.12.2013 r., (k. 44-47);
10) zażalenie radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 7.01.2014 r., (k. 51-54).

Postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 29.01.2014 r. sygn. akt OSD 76/13 uchylono zaskarżone rozstrzygnięcie i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia czynności dochodzenia.

Dowód: 11) postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 29.01.2014 r., sygn. akt OSD 76/13 (k. 71-76).

W toku dalszych czynności Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] a prowadzonych pod sygn. akt RD 37/14 przesłuchał: radcę prawnego [REDAKTOWANE] skarżącą radcę prawną [REDAKTOWANE] skarżącego radcę prawnego [REDAKTOWANE] radcę prawnego [REDAKTOWANE] oraz ponownie uzupełniająco [REDAKTOWANE]

Dowód: 12) zeznania radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 26.05.2014 r. (k. 86-88);
13) zeznania skarżącej radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 9.06.2014 r. (k. 104-105);
14) zeznania skarżącego radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 09.06.2014 r. (k. 108-109);
15) uzupełniające zeznania [REDAKTOWANE] z dnia 09.07.2014 r. (k. 147-148);
16) zeznania radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 20.02.2015 r. (k. 168-171).

W toku postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym, pismem z dnia 17.06.2014 r. zawiadamiający złożyli do akt sprawy: umowę na prowadzenie obsługi prawnej z dnia 07.01.2013 r.; aneks do umowy z dnia 03.06.2013 r.; e-maile do [REDAKTOWANE] z zestawieniem czynności (6 szt.); e-maile [REDAKTOWANE] akceptujące zestawienie czynności, przygotowane pisma, treść przygotowawczego wniosku o zabezpieczenie; pismo z dnia 04.07.2014 r. do radcy prawnego [REDAKTOWANE] e-mail radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia 04.07.2014 r.

Dowód: 17) pismo pokrzywdzonych w toku postępowania z dnia 17.06.2014 r. (k. 114-145).

W dniu 3 kwietnia 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] na podstawie art. 17 § 1 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: RD 37/14.

Dowód: 18) Postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 3.04.2015 r. (R.D.37/14) Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] (k. 178-185).

Na postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 3.04.2015 r. (R.D.37/14) Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w omawianej sprawie wniosli zażalenie w dniu 24 kwietnia 2015 r. radca prawny [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] – zaskarżając powyższe postanowienie w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [REDAKTOWANE] sprawy do ponownego rozpoznania.

Dowód: 19) Zażalenie pokrzywdzonych radcy prawnego [REDAKTOWANE] i radcy prawnego [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 3 kwietnia 2015 r. (RD 37/14), k. 191-193.

Pokrzywdzeni zaskarżając postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 3.04.2015 r. (R.D.37/14) Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w całości zarzucili Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [REDAKTOWANE]:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przejawiający się w pominięciu faktu, że obwiniony naruszył art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 35 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a przez to naruszył postanowienia art. 34 KERP,
2. naruszeniem dyspozycji art. 297 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na nie

- wyjaśnieniu okoliczności sprawy oraz na nie zgromadzeniu i nie zabezpieczeniu dowodów, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w sprawie, a w konsekwencji umorzenie dochodzenia w sprawie,
3. naruszenie dyspozycji art. 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, polegającej na jednostronnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego,
 4. naruszenie dyspozycji art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w błędnym przyjęciu, spowodowanym niewyjaśnieniem wszystkich okoliczności faktycznych, że w sprawie brak jest przesłanek do przypisania r.pr. [REDACTED] naruszenia dyspozycji art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
 5. naruszenie dyspozycji art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez oparcie rozstrzygnięcia na okolicznościach faktycznych, które nie są prawdziwe (a to z uwagi na częściowo nie odpowiadające prawdzie zeznania świadka [REDACTED] oraz z uwagi na niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych w sprawie z uwagi na nieprzeprowadzenie wszystkich dowodów),
 6. naruszenie dyspozycji art. 92 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez wydanie orzeczenia w oparciu o nie do końca wyjaśnione okoliczności sprawy, co spowodowane było jedynie częściowym przeprowadzeniem postępowania dowodowego oraz oparciem się jedynie na zeznaniach świadka [REDACTED]
 7. naruszenie dyspozycji art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w niewskazaniu w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia z jakich przyczyn Rzecznik Dyscyplinary uznał za niespójne zeznania składane przez radcę prawnego [REDACTED] i radcę prawnego [REDACTED]
 8. naruszenie dyspozycji art. 64 ust 1 pkt 2 in fine ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez niw art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez niewłaściwe przyjęcie, że działania r.pr. [REDACTED] nie stanowiły naruszenia zasad etyki radcy prawnego.

Ocena prawna

Zażalenie pokrzywdzonych nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgromadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie stworzył podstaw prawnych do uchylecia postanowienia z dnia 3.04.2015 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: R.D. 37/14.

Na wstępie należy podkreślić, iż w toku dochodzenia w sprawie o sygn. akt: R.D. 37/14 Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] uwzględnił postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] z dnia 29.01.2014 r. sygn. akt OSD 76/13 i przesłuchał r.pr. [REDACTED] oraz na pokrzywdzonych - radców prawnych [REDACTED]

Z akt sprawy wynika, iż wydanie postanowienia z dnia 5 grudnia 2013 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: R.D. 37/14 poprzedziło zgromadzenie materiału dowodowego.

Odnosząc się do zarzutów skarżących dotyczących nie zgromadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego kompletnego materiału dowodowego – zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w toku prowadzonego dochodzenia przesłuchał: radcę prawnego [REDAKTOWANE], skarżącą radcę prawną [REDAKTOWANE] skarżącego radcę prawnego [REDAKTOWANE] radcę prawnego [REDAKTOWANE] oraz ponownie uzupełniająco [REDAKTOWANE] b. Zapoznał się również z pismem pokrzywdzonych z dnia 17.06.2014 r. wraz załącznikami (k. 114-145). Na marginesie należy zwrócić uwagę, iż zawiadamiający oraz ich pełnomocnik nie przejawiali większej inicjatywy dowodowej poza wniesieniem pisma z dnia 17.06.2014 r. Wreszcie strony postępowania dochodzeniowego, pomimo skutecznie doręczonego zawiadomienia o możliwości zapoznania się z ze zgromadzonym materiałem dowodowym z przysługującego prawa nie skorzystały.

Zdaniem składu orzekającego w niniejszej sprawie, ocena dokonana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, iż nie doszło do popełnienia czynu kwalifikowanego jako niezgodny z ustawą o radcach prawnych i Kodeksem Etyki Radcy Prawnego jest prawidłowa.

Również zarzut podjęcia czynności związanych z obsługą prawną przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] w chwili, gdy poprzedni pełnomocnicy byli również umocowani do działania za [REDAKTOWANE], należy uznać za nie zasadny. Jak słusznie zauważył w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, radca prawny [REDAKTOWANE] przypominał i sygnalizował świadkowi [REDAKTOWANE] konieczność rozwiązania umowy i pełnomocnictwa.

Klient zapewnił go o wypowiedzeniu umowy i pełnomocnictwa poprzedniemu pełnomocnikowi. Należy podkreślić, iż pismo [REDAKTOWANE] z dnia 30.06.2013 r. (k. 12) zawierające wypowiedzenie pełnomocnictw nie może budzić wątpliwości co do woli i intencji dotychczasowego klienta skarżących. Wolą klienta było rozwiązanie wszelkich łączących go umów z Kancelarią Radców Prawnych [REDAKTOWANE] oraz cofnięcie wszelkich pełnomocnictw udzielonych zarówno partnerom kancelarii, jej pracownikom czy też osobom współpracującym ze skarżącymi.

Jeżeli jednak skarżący mieli wątpliwości co do tego czy wypowiedziano im wszystkie pełnomocnictwa należało to w sposób jednoznaczny wyjaśnić z dotychczasowym klientem panem [REDAKTOWANE]. Oczywistym jest, iż dotychczasowy klient jako przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z budownictwem i jednocześnie osoba nie znająca przepisów prawa i korzystająca z profesjonalnej obsługi prawnej nie posiada wiedzy co do sposobu prawidłowego wypowiedzenia wcześniej udzielonych pełnomocnictw.

Zarzut jakoby pełnomocnictwo dla radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie zostało wypowiedziane nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w niniejszej sprawie wziął również pod uwagę, iż jakkolwiek pełnomocnictwa dla radcy prawnego [REDAKTOWANE] zostały opatrzone datą 28.06.2013 r. to zostały one potwierdzone przez nowego pełnomocnika za zgodność z oryginałem w dniu 2.07.2013 r. (k.10-11), zatem dzień po złożeniu w dniu 1 lipca 2013 r. przez pana [REDAKTOWANE] wypowiedzenia z dnia 30 czerwca 2013 r. wszelkich pełnomocnictw udzielonych wcześniej partnerom Kancelarii Radców Prawnych [REDAKTOWANE] jej pracownikom czy też osobom współpracującym ze skarżącymi. Z akt sprawy wynika, również, iż r.pr. [REDAKTOWANE] i jego pracownicy podjęli działania w celu przejęcia dokumentacji dotychczasowego klienta nie wcześniej niż 2 lipca 2013 r.

Wreszcie z całości zgromadzonego w sprawie materiału nie wynika, w sposób nie budzący wątpliwości, iż jednorazowe spotkanie wiosną 2013 r. radcy prawnego [REDAKTOWANE] w biurze rachunkowym z [REDAKTOWANE] było zaplanowane i miało na celu przejęcie klienta skarżących. Przeciwnie z zeznań pana [REDAKTOWANE], dwukrotnie przesłuchiwanego w dużych odstępach czasu wynika, iż było to przypadkowe spotkanie, a późniejszy kontakt telefoniczny z radcą prawnym [REDAKTOWANE] był zainicjowany przez przedsiębiorcę budowlanego.

Wreszcie – odnosząc się do załączonego do zawiadomienia z dnia 16 lipca 2013 r. przez zawiadamiających dowodu – kserokopii wizytówki radcy prawnego [REDACTED] (k.9) należy zauważyć, iż przyjętą praktyką w toku prowadzenia negocjacji oraz procesów sądowych jest wymiana wizytówek pomiędzy stronami. Reasumując, posiadanie wizytówki innego radcy prawnego przez mojego klienta nie dowodzi jeszcze „podstępnych” zamiarów innego członka korporacji zmierzających do przejęcia w/w klienta. (Jednemu z członków składu orzekającego w tej sprawie, znany jest przypadek, gdy jeden z radców prawnych, uczestnik kolizji drogowej spiesząc się na rozprawę wręczył drugiemu uczestnikowi tego zdarzenia swoją wizytówkę celem polubownego załatwienia sprawy i udał się do sądu).

W związku z powyższym należało postanowić jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje na nie żaden środek zaskarżenia.

